

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **DEICHMANN-OBUV s.r.o.**, se sídlem Londýnské nám. 853/1, Brno, zastoupeného Mgr. Tomášem Pelikánem, advokátem advokátní kanceláře PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK s.r.o. se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1, Malá Strana, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 2.5.2011 č.j. 2756-2/2011-130100-21, ve věci zadržení zboží,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Zlín (dále jen celní úřad), kterým bylo žalobci zadrženo zboží (obuv) s tím, že bylo označeno způsobem stejným nebo zaměnitelným s registrovanou ochrannou známkou X.

Žalobce namítal, že

- 1) rozhodnutí celního úřadu je neurčité a nedostatečné, nesplňuje náležitosti § 67 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen správní řád). Chybí konkrétní popis, jakým způsobem mělo být údajně porušováno právo duševního vlastnictví. Žalobci není známo, že by celní úřad provedl jiné šetření nebo opatřil jiné důkazní prostředky k údajnému porušování práv k ochranné známce č. X. Nedostatky rozhodnutí znemožnily žalobci efektivní obranu ve správním řízení;
- 2) v obdobné věci vedené u Celního úřadu Svitavy si tamní celní úřad vyžádal „odborné vyjádření“ zástupce společnosti X pro ČR – pro případ, že by si takové vyjádření vyžádal i „Celní úřad Trutnov“, polemizoval žalobce o způsobilosti takového vyjádření jako důkazního prostředku;
- 3) obuv bývá posuzována podle jiných kritérií než je vzor na podrážce a nic jiného není předmětnou ochrannou známkou chráněno;
- 4) aktuálně jsou vedena dvě řízení o výmaz této ochranné známky u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu;
- 5) rozhodnutí o zadržení zboží podléhá soudnímu přezkumu, k tomu argumentoval na 2 stranách žaloby.

V replice ze dne 1.4.2014 k vyjádření žalovaného uvedl žalobce, že výše uvedená ochranná známka byla dne 6.2.2014 částečně zrušena. Dále uvedl, že podle jeho názoru tato ochranná známka nenaplnuje definici ochranné známky vymezené v zákoně č. 441/2003 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o ochranných známkách).

V replice ze dne 29.4.2014 žalobce uvedl, že pokud byla ochranná známka prohlášena za neplatnou, hledí se na ni, jako by nikdy nebyla zapsána.

Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že rozhodnutí o zadržení zboží není meritorním rozhodnutím o tom, jakého konkrétního porušení práv duševního vlastnictví se měl žalobce dopustit. Účinky zrušení nebo neplatnosti ochranné známky se netýkají rozhodnutí, které nabylo právní moci a bylo vykonáno před nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení nebo neplatnosti ochranné známky. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14.2.2011 provedl celní úřad kontrolu v prodejně obuvi žalobce ve Vsetíně a dospěl k závěru, že se tam nachází zboží (tenisky X – 19 párů), které je označeno způsobem stejným nebo zaměnitelným s registrovanou ochrannou známkou X. Nabídkou a prodejem tohoto zboží dochází ke klamavým obchodním praktikám. Celní úřad pořídil fotodokumentaci obuvi a rozhodl o zadržení tohoto zboží. Ve výroku rozhodnutí o zadržení ze dne 14.2.2011 je uveden popis a množství zadržené obuvi s tím, že zboží je označeno způsobem stejným nebo zaměnitelným s registrovanou ochrannou známkou X a je podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví. V odůvodnění rozhodnutí celní úřad poukázal na provedenou kontrolu v prodejně a citoval příslušná zákonná ustanovení s tím, že z důvodu shodnosti zboží nebo jeho podobnosti s ochrannou známkou č. X existuje pravděpodobnost záměny na straně spotřebitele, nabídkou a prodejem tohoto zboží dochází ke klamavým obchodním praktikám. Žalobce v odvolání namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí celního úřadu a poté věcně polemizoval o možnostech porušení ochranné známky X č. X (známka vyobrazuje toliko podrážku boty). Namítal, že právní předpisy předpokládají, že porušení práv bude prokazatelně zjištěno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán vysvětlil, že majitel práva k duševnímu vlastnictví X Inc. požádal celní orgány o přijetí opatření k zabránění porušování práv k ochranné známce, a zdůraznil znění § 23 odst.6 zákona č. 634/1992 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o ochraně spotřebitele) s tím, že pro účely zadržení zboží postačí podezření z porušování, nikoli prokazatelné zjištění, jak se snaží vydedukovat žalobce. Rozhodnutí o zadržení zboží obsahuje veškeré zákonné náležitosti. Zadržené zboží nápadně připomínalo výrobky chráněné zmíněnou ochrannou známkou, je třeba vycházet z toho, že vzor podrážky (užití čtverečků, čárek a jejich specifické seskupení) je pro průměrného spotřebitele spojen s podrážkou výrobků zn. X.

Podle § 5 odst.2 zákona o ochraně spotřebitele, za klamavou obchodní praktiku se považuje také nabízení nebo prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, jakož i skladování takových výrobků za účelem jejich nabízení nebo prodeje a dále neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu v obchodním styku.

Podle § 23 odst.6 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, v případě zjištění výrobků nebo zboží, které naplňují znaky porušení ustanovení § 5 odst. 2, je celní úřad oprávněn takového výrobky nebo zboží zajistit a následně rozhodnout o jejich propadnutí nebo zabrání.

Podle § 9 odst.1 zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o opatřeních), celní úřad při provádění celního dohledu zadrží zboží podezřelé z porušení práv k duševnímu vlastnictví osobě, u které bylo zboží zjištěno, podle předpisu Evropských společenství, a to bez ohledu na práva třetích osob.

Povahou rozhodnutí o zadržení (zajištění) zboží podle § 23 odst.6 zákona o ochraně spotřebitele se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) v souvislosti s řešením otázky, zda takové rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu, a to v rozsudku ze dne 19.12.2013 č.j. 9 As 27/2013-52, v němž mj. uvedl : *Existuje-li podezření, že zboží nabízené k prodeji vykazuje znaky klamavé obchodní praktiky (padělků), lze z právní úpravy účinné v posuzovaném období dovést oprávnění celních úřadů takové zboží zajistit (zadržet) a následně rozhodnout o jeho propadnutí, zabránění či vrácení.*

Jak vyplývá z výše uvedeného, rozhodnutí o zadržení zboží není rozhodnutím o deliktu samotném, je svým charakterem rozhodnutím přípravným, pomocným, které má za cíl zajistit důkazní materiál a dočasně omezit nakládání se zbožím. U takového rozhodnutí tedy postačí existence podezření ze spáchání deliktu.

Na to samozřejmě navazuje také nezbytný rozsah informací v rozhodnutí o zadržení zboží : musí z něj být patrné, na základě čeho vzniklo podezření, jakého deliktu se podezření týká, jakého místa, času a subjektu se podezření týká. Krajský soud shodně s žalovaným našel v rozhodnutí o zadržení zboží všechny tyto informace a jak vyplývá z odvolacích námitek, ani žalobce sám nebyl nijak dezorientován, argumentoval zcela k věci. Soudu není známo, jaká další šetření by měl celní úřad provádět v řízení o zadržení zboží, za situace, kdy v prodejně je nabízena konkrétní obuv, ta je fotograficky zdokumentována, popsána v protokole a fyzicky zajištěna. Shrnuto, rozhodnutí o zadržení zboží není neurčité, je přezkoumatelné, skutek byl (s ohledem na charakter rozhodnutí) vymezen dostatečně konkrétně (nabízena k prodeji sportovní obuv provedením stejná nebo zaměnitelná s registrovanou ochrannou známkou X). Nebylo zkráceno právo žalobce na efektivní obranu, žalobce podal kvalifikované odvolání, žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Žalobní námitka 1) je nedůvodná.

Z obsahu správních spisů nevyplývá, že by správní orgány v dané věci pracovaly s nějakým vyjádřením zástupce vlastníka ochranné známky, proto soud nepovažuje za nutné se k této otázce nějak vyjadřovat. Uvedení „Celního úřadu Trutnov“ v žalobě považuje soud za chybu v psaní, způsobenou patrně tím, že – jak je soudu známo z jeho činnosti – žalobce podával množství obdobných žalob v rámci celé republiky. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.

Pokud jde o žalobní námitku, že obuv bývá posuzována podle jiných kritérií než je vzor na podrážce a nic jiného není předmětnou ochrannou známkou chráněno, soud s odkazem

na charakter rozhodnutí o zadržení zboží (viz výše k žalobní námitce 1) má za to, že tato námitka by měla oprávnění v řízení o samotném správním deliktu, nikoli v řízení o zadržení zboží, takže se jí soud blíže nezabýval. Žalobní námitka 3) je nedůvodná.

Podle § 75 odst.1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pokud žalobce tvrdil, že probíhá řízení o výmazu příslušné ochranné známky, případně, že byla později (v roce 2014) částečně zrušena, to jsou okolnosti, kterými se soud v daném přezkumném řízení nezabýval, neboť v době rozhodování správních orgánů v roce 2011 tato ochranná známka platila (resp. nebylo ani tvrzeno něco jiného). Žalobní námitka 4) je nedůvodná.

Otázku, zda rozhodnutí o zadržení zboží podle § 23 odst.6 zákona o ochraně spotřebitele podléhá soudnímu přezkumu, vyřešil NSS kladně v rozsudku ze dne 19.12.2013 č.j. 9 As 27/2013-52, na nějž soud pro stručnost odkazuje, a tím považuje za zodpovězenou žalobní námitku 5).

Tvrzením žalobce, že zmiňovaná ochranná známka nenaplňuje definici ochranné známky vymezené v zákoně o ochranných známkách se soud nemohl zabývat, když jde o opožděně podanou námitku (srov. § 71 odst.2, § 72 odst.1, 4 s.ř.s.).

V souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. května 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu